

Útek pred svadbou (#47)

Príspevok pridal Zaac
Streda, 19 marec 2008

Miesto na rozloženie instantného domèeka našla skupina onedlho v závetrí mohutných dubov. Unavení nároènou cestou dlho neváhali, zjedli èo-to zo svojich zásob a za¾ahli na pohodlné lôžka. Baronov spánok bol ale túto noc nepokojný, možno aj preto že si nestihol vyzliec• svoje •ažké brnenie, okolo polnoci ho zobudilo tiché klopkanie na okenice, vyskoèil preto s dýkou v ruke a zvedavo vykúkal z okna.

Videl len èierno-èiernu tmu a poèul šumenie lesa. Za¾ahol preto opä• do postele. Nebolo mu ale dopriate sa túto noc vyspa•, èudný klopkavý zvuk sa ozval totiž znova. Teraz už neváhal, vzal do ruky svoj obrovský meè a vydal sa do tmy pátra• po zdroji zvukov. V •ažkom brnení sa snažil naš¾apova• tak opatrne ako to len šlo, na chví¾u zatajil dych, keď medzi blízkymi stromi zbadal poletova• malé žiariace svetielko a vydal sa tým smerom. Svetielko prelietalo medzi stromami, takže o chví¾u už chudák vôbec netušil kde sa nachádza. Pridal teda do kroku a podarilo sa mu dobehnú• na dosah žiariaceho svetla, prekvapene zbadal, že svetlo vyžaruje krásna malá žienka a ešte prekvapenejší bol keď sa s ním dala do reèi, hovoriac kultivovanou bežnou ¾udskou reèou. Zaujatý jej ladnými tvarmi, aj keď celkovo trošku menších telesných rozmerov sa Baron vydal za vílou do jej útulného príbytku, obaja ponorení do èulej konverzácie. Malá bytos• bola tiež zjavne zaujatá impozantnými rozmermi Baronovho predlaktia a mohutnou stavbou jeho trénovaného tela. Myšlienky na druhov spiacich v Krakonošovom domèeku boli v tej chvíli úplne zabudnuté...

Ako prvá otvorila ráno oèi Žanetka, hneí si všimla že Baronove miesto je prázdne a zburcovala vrèiaceho Krakonoša. Po chvíli už stáli všetci na nohách a h¾adali v okolí domèeka stopy po mohutnom bojovníkovi. Nenašli ale niè èo by im dalo nádej èo i len nájs• smer ktorým mohol by• unesený, žiadne stopy po boji, niè. Krakonoš si smutne povzdychol že èasy keď s nimi putovali skúsení hranièari Isa a Kriss sú už dávno preè a po pol dni h¾adania strateného druha navrhol jednoducho putova• Ľalej.

Neochotne sa preto skupinka pohla smerom von z temného lesa, preè za ich cie¾om – druidmi ktorí im mali pomôc• v pátraní po Huckovi. O pol dòa, na ceste z lesa zbadali v dia¾ke proti zapadajúcom slnku sedi• pri ceste postavu brúsiacu si meè. Spozorneli, prichystali si svoju výzbroj a výstroj a blížili sa k neznámemu. Bushido ovšem svojim svalnatým zrakom už z dia¾ky konštatoval, že sediaci obrík je ich stratený známy Baron. Pripadli preto do kroku a o chví¾u sa už zvítili. Baron im vypovedal svoj neuverite¾ný príbeh o tom, ako strávil noc v príjemnej konverzácii so spanilou vílou - paòou ve¾kého temného lesa až sa jej zapáèil nato¾ko, že sa rozhodla ho poja• za man¾ela ! To sa už ale Baronovi nepáèilo, vraj si chce ešte zopár rokov užíva• v šírom svete, alebo radšej kdesi zhynú• násilnou smr•ou, ako by sa mal usadi•. Ešte ve¾a èinov vraj musí vykona• aby odèinil svoje zlé skutky a hriechy minulosti. Preto zapojil všetok svoj um až sa mu podarilo lesnú vládkyòu ukeca•, že v jeho kraji je zvykom ma• pri svadbe svedkov, èo mu uverila a dovolila mu nájs• zvyšok družiny. Marduk zbystril zmysly pri slove svadba, podobných akcií sa už pár krát totiž zúèastnil a vedel že sa tam dá dobre najes• a napi•, keď ale zbadal kyslú tvár Barona – ženícha na úteku, navrhol radšej aby sa teda rýchlo pratali z dosahu mocnej pani lesa, kým ich nestihne jej hnev. Ako povedali tak i urobili, ponáh¾ali sa z lesa najrýchlejšie ako vedeli a kým sa slnko dotklo vrcholkov stromov bol okraj lesa na doh¾ad... Marduk si vzal Barona nabok a nalial mu ve¾ký pohár rumu so slovami: „Toto vypí, hneí •a prejdú chmúrne myšlienky“. Krakonoš medzitým intenzívne premýš¾al a pátral vo svojich nezmerných arkánnych znalostiach po tom, ko¾ko otvorov lásky môže ma• taká šikovná malá víla...

Bushido si zrazu všimol kúsok od cesty ležiaceho srnca, zoskoèil z koòa a zistil že zviera je ešte teplé, nedávno zabité. Z okolitého lesa sa ozval mohutný šuchot, všetci zosadli z koní, Žanetka s Bushidom sa vydali do kríkov, Baron a Marduk si nachystali zbrane, Krakonoš si vyhrnul rukávy a vzduch sa naplnil oèakávaním mohutných magických výbojov. Zrazu sa z kríkov smerom na cestu vyrútil Bushido, za ním bežal obrovský šedý Štefan, m¾askal a funel. Baron temne zavrèal a vyrazil do útoku, meè hrozivo napriahnutý, pár rýchlymi skokmi pribehol k rútiacemu sa obroví, meè sa mihol vzduchom a zaal sa do hnusnej šedivej Štefanovej kože, krv vytryskla prúdom. Štefan ale Baronovi nezostal niè dlhý a jeho ve¾ké tlapy s pazúrmí zaèali dopada• strašlivou silou na pancier mohutného bojovníka. Z pozadia sa zrazu ozvalo vzývanie božských síl a z neba sa na Štefana zniesol stáp ohòa a svetla, Štefan zakolísal, jeho spálené oboèie vyzeralo komicky, ale zakrivené pazúry už také smiešne neboli, Bushido tiež okúsil ich pohladenie, keď sa pokúsil rozda• zopár buchátov. Z Krakonošových rúk vyrazili tri ohnivé paprsky a poèali depilova• Štefanove brucho. To už bola šedá obluda vážne rozzúrená a s družinou to zaèalo vyzera• zle... Našastie sa Krakonošovi podarilo sústredi• a zoslal kúzlo ktoré netvora paralyzovalo. Tým pádom bolo po boji, Bushido ležiacej príšere šikovným hmatom zlomil väzy a to bol koniec jedného Štefana.

K okraju lesa bolo už pár minút, preto neváhali a cvalom prekonali posledných pár metrov. O chví¾u už boli vonku z lesa a všetci si vydýchli. Spod mohutných stromov sa za Baronom smutne pozerala malá veverièka..

Stretnutie s vílou sa ukázalo byť pre družinu aj prínosom, pretože Baronovi podrobne popísala cestu k druidskému kruhu, takže Baron teraz skúsene viedol skupinu hlbokým údolím. Keďže padala noc, Krakonoš opäť pripravil pohodlný domček, Bushido a Marduk sa vydali na lov, ale veľmi sa im nedarilo, Bushido ulovil len veľkého hada, ktorého silnými prstami zahrdúsil. Marduk našiel zopár dubákov, rozhodli sa preto spraviť hadovo – dubákový guláš. Ako tak jedli chutné jedlo, z lesa zrazu vycupitala veverička, priniesla sud piva a pohodlne sa rozložila pri ohníku. Druhovia každý zvlášť pozerali po očku na podivného tvora, ale nikto nechcel priznať, že naňho Mardukov silný rum v kombinácii s hubami a hadím mäsom pôsobí halucinogénne, tak sa tvárili akoby sa nič nedialo. Veverička sa po chvíli opila, začala vyhukovať opilecké pesničky a hlasito mňaskala jediac hadí guláš. Druhovia sa jeden po druhom ticho vytratilí do domčeka, dúfajúc, že halucinácia sa čoskoro rozplynie...

Aké však bolo ich prekvapenie, keď sa ráno zobudili a na posteli videli hlasno chrápajúcu veveričku. Začudovane pozreli na seba, pokrčili plecami a vybalili si raňajky. Veverička sa na posteli trochu pomrvila, hlasno si prdla a zobudila sa. Marduk s Baronom si práve pomáhali do ťažkého brnenia a chystali sa na cestu. Veverička sa začala dožadovať výstroje, tak jej pripli improvizované kožené brnenie a vydali sa na cestu. Silný halucinogénny jed hada v kombinácii s hubami prestal účinkovať v priebehu doobedia a veverička tak zmizla.

Baron viedol skupinku odvážne spoľahlivo, takže popoludní dorazili k druidskej osade. Janette sa vydala na tichý prieskum a hneď aj referovala, že v osade sa vďaka matke telá druidov a nikde nie je ani známka po niekom živom. Marduk mákvo pozeral na spúšťač vyrabovaných domčekov a matvol. Navrhol, aby druidov pochovali s úctou, takže nanosili telá na kopy a navášili nad nimi mohyly z kameňov. Bushido si zrazu všimol malého drozda sediaceho mákvo na konári prastarého dubu. Frustrovaný Baron od zlosti na márnosť ich putovania hodil smerom na dub svoju vlastnoručne vyrobenú sekeru. Náhoda chcela, že sa do dubu zasekla cez dotytného drozda, ktorého prešla na polovicu. Janette si drozda zblízka obzrela a konštatovala, že má na pazúrniku kožený náramok podobný tým, ktoré mali na rukách matvi duidi...

Bezradní druhovia si posadali na skalú pri osade a uvažovali, ktorým smerom sa ďalej vydať. Marduk sa ponúkol, že skúsi v modlitbách požiadať o radu Pelora, čo aj spravil. Božstvo svetla bolo zrejme priaznivo naklonené ich misii, takže sa vydali naznačeným smerom cez blízky vysoký kopec s holým končiarom.

Po namáhavom výstupe, ledva lapajúc po dychu, sa na skupinu zrazu odkiaľsi zhora zniesol podivný okrídlený tvor, ktorý pripomínal kombináciu leva, škorpióna a orla. Sekol zobákom po Janette, ktorú hneď zaliala krv. Rozhorčený Marduk zoslal na netvora stáť ohňa, čím ho zrazil k zemi, kde ho mocní bojovníci spolu s čarodejom dorazili.

Konečne si skupinka mohla chvíľku oddýchnuť a chytiť dych...